

дебелявания, влѣзохме най-после въ отдѣлението, гдето става отпечатването на монетитѣ. Тукъ машинитѣ вдигатъ голѣмъ шумъ, който напомня бързото тракане на стотици шевни машини, събрани заедно една до друга. Монетната преса се състои отъ единъ подвиженъ кжсъ стоманенъ цилиндъръ, който се движи отвѣсно съ голѣма сила и бързина. Точно подъ него има другъ неподвиженъ цилиндъръ. Върху краищата на тия цилиндри сж поставени печатитѣ за горната и долната страна на монетата. На едната страна е отбелязано, колко лева има стойностъ монетата, а на другата — държавния гербъ, или lika на държавния глава. Дветѣ страни на всѣка монета се отпечатватъ едновременно. Всѣка валчеста пластинка по особена тржба пада точно между двата цилиндра и веднага върху нея се стоварва съ голѣма тежестъ горния цилиндъръ. Пластинката е притисната силно и дветѣ ѝ страни сж отпечатани. Това става извънредно бързо. Всѣка машина изкарва по 6,000 кжса въ часъ. Единъ опитенъ механикъ съ увеличителенъ стъкло стои до машината и наблюдава отъ време на време, дали нѣма нѣкаква повреда, която да се отрази върху монетата. Едно време, когато нѣмало тия бързи машини, насичането на монетитѣ ставало съ чукъ върху наковалня. Тогава не сж имали прѣстени, които да стѣгатъ пластинката, и твърде често виждаме, че нѣкои стари монети нѣматъ гладки краища както днешнитѣ монети. Когато стояхме предъ пълнитѣ кошове съ пари, заинтересувахме се да видимъ, какви пари се сѣкатъ. Узнахме, че сж на далечния Индокитай. Малкитѣ държави нѣматъ монетарници и поржчватъ своитѣ монети въ други държави. Последнитѣ наши сребърни монети напимѣръ, сж сѣчени въ Будапеща.